

Patriarhul, de Sf. Dimitrie: Dumnezeu lucrează delicat prin sfinții săi, dar „nu se lasă batjocorit”!

În predica rostită marți, Patriarhul Daniel a prezentat două aspecte ale prezenței și lucrării lui Dumnezeu în lume, prin Sfântul Dimitrie cel Nou: pe de o parte delicatețea și ajutorul minunat oferit credincioșilor, iar pe de altă parte, medicamentele amare administrate pentru îndreptarea oamenilor.

Patriarhul României a subliniat că „lucrarea Împărăției lui Dumnezeu în lume se vede în mod deosebit prin viețuirea sfinților, prin credința lor dreaptă și viețuirea lor curată, potrivit vocii lui Dumnezeu, de aceea, psalmistul a putut spune, profetic <Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi!>”.

„Ceea ce vedem în viața Sfântului Dimitrie cel Nou este exact modul de lucrare al Împărăției lui Dumnezeu în lumea aceasta. Împărăția lui Dumnezeu nu este izbitoare, nu frapează, nu face zgomot, ea vine tainic în sufletul omului”.

Părintele Patriarh a explicat că poarta de intrare a Împărăției lui Dumnezeu în lumea aceasta este inima fiecărui om, de aceea sfinții cuvioși au practicat cel mai mult rugăciunea inimii („Doamne Iisuse...”).

„Acești sfinți cuvioși, de Dumnezeu purtători – cum îi numește calendarul sau

cărțile noastre de slujbe, sunt receptaculele cele mai sensibile ale prezenței Împărăției lui Dumnezeu în lume”.

„Această Împărăție vine tainic, nu forțază libertatea omului, nu intimidează, nu sperie, ci este o prezență blândă, smerită. De aceea, Mântuitorul Iisus Hristos spune că <Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru>”.

Cât de delicat și sensibil a fost Sfântul Dimitrie

Vorbind despre viața Sfântului Dimitrie, care a fost păstor de oi și de vite, Patriarhul a adus în atenție o întâmplare care arată delicatetea și sensibilitatea cuviosului:

„Se spune că a fost atât de sensibil și de milostiv și de milos încât odată, din greșeală, a călcat cu piciorul un cuib de pasăre și a strivit un pui. Și atunci s-a autopedepsit: timp de trei ani nu s-a mai încălțat. A mers desculț...”.

„El trăia mult în natură. A înțeles că cerul și pământul sunt creația lui Dumnezeu și casa lui Dumnezeu pentru oameni și de aceea el considera că toate făpturile sunt iubite de Dumnezeu care le menține în existență”.

Minunile Sfântului Dimitrie

Preafericirea Sa a evidențiat faptul că deși în timpul vieții a fost necunoscut, după moarte Sfântul Dimitrie a fost foarte cinstit pentru că a ajutat mulțime de oameni prin minunile sale.

Moaștele sfântului au fost aduse în țara noastră în timpul Războiului ruso-turc, în 1774.

„De atunci și până acum, moaștele sale au fost pavăză, scut, izvor de bucurie și de pace, de mângâiere și de binecuvântare pentru locuitorii orașului și pentru toți cei care au venit să-l cinstească aici”, a spus Patriarhul.

„Minunile sale erau izvorâte din iubire milostivă față de oamenii aflați în suferință. De pildă, în anul 1814, în vremea domnitorului Ioan-Vodă Caragea orașul București a fost cuprins de o puternică epidemie de ciumă. Atunci, moaștele sfântului au fost scoase din biserică, a fost înconjurat orașul cu aceste moaște și, începând din acea zi, ciuma a încetat să mai facă victime”.

„În anul 1827, în vremea domnitorului Grigorie Ghica al 4-lea a fost o secetă îndelungată și foametea amenința orașul și împrejurimile. Lipsiți de orice ajutor, oamenii au nădăjduit iarăși în rugăciunile Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou. Racla sa a fost scoasă în procesiune și, ca urmare, Dumnezeu a dăruit ploaie din belșug”, a amintit Părintele Patriarh.

„În 1831, orașul București a rămas aproape pustiu din cauza molimei, sau epidemiei de holeră. În 15 septembrie 1831, de asemenea, moaștele au fost scoase la Câmpia Filaret – Parcul Carol de astăzi, unde Generalul Pavel Kiseleff (...) a organizat o mare procesiune religioasă. Sfântul a fost purtat de clerici pe această câmpie Filaret, astfel încât, prin rugăciunile adresate lui, numărul morților, care până atunci atingea un total de 160 pe zi, a scăzut repede, în cele din urmă încetând molima”.

”Dumnezeu nu se lasă batjocorit!

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a semnalat că „lumea l-a cinstit pe Sfântul Dimitrie mai ales în anii grei ai comunismului, când Biserica era persecutată”.

„În toamna anului 1989, cu prilejul hramului Sfântului Dimitrie cel Nou, în 27 octombrie, autoritățile comuniste au interzis închinarea la sfintele moaște ale Sfântului Cuvios Dimitrie motivând că în aceeași zi, în clădirea de alături, unde era sediul Marii Adunări Naționale, ar avea loc o ședință importantă. Astfel, patriarhul Teoctist a fost obligat să transfere racla de pe Dealul Mitropoliei, de la Catedrală, dar nu a dus-o prea departe, ci la Biserica Sf. Nicolae-Vlădica din apropiere”, a amintit PF Daniel.

„Această umilire a Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou a fost răsplătită în sensul că peste câteva luni regimul comunist a căzut, iar în clădirea de alături, care a devenit Palatul Patriarhiei, în 27 octombrie în anul 2007, chiar de sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, a fost înființat Centrul de presă Basilica al Patriarhiei Române, care prin radio și televiziune transmite de la Catedrala Patriarhală în fiecare zi slujba Sfintei Liturghii și slujba Vecerniei spre bucuria credincioșilor ortodocși români din țară și din diaspora”.

Prin aceasta vedem că „Dumnezeu nu se lasă batjocorit”, după cum spune Sfântul Apostol Pavel (Galateni 6:7).

„Fraților, Dumnezeu nu se lasă batjocorit”, a continuat Patriarhul. „El este îndelung-răbdător, dar este și drept. Mai întâi iubirea Sa milostivă copleșește dreptatea Sa. Dreptatea Sa se arată atunci când El dorește îndreptarea oamenilor, folosind uneori și medicamente amare, nu numai dulci pentru îndreptarea oamenilor și așa

îngăduie ca ei să fie certați cu diferite încercări”.

Știre în curs de actualizare ...

Foto credit: Basilica.ro

basilica.ro